

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa

(...)Funduszu (...) w G.

przeciwko

J. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego J. G. od wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 19 marca 2015r. w sprawie o sygn. I C 16 / 14

orzeka:

1/ oddala apelację;

2/ przyznaje adwokatowi B. S. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świeciu kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

II Ca 500/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 marca 2015r. Sąd Rejonowy w Świeciu zasądził od pozwanego J. G. na rzecz powoda (...) Funduszu (...) w G. kwotę 5 485,67 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 5 140,55 zł od dnia 13 czerwca 2013r. oraz zasądził na rzecz powoda kwotę 1 269 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W apelacji od wyroku pozwany J. G. domagał się jego zmiany poprzez oddalenie powództwa w całości, a ewentualnie poprzez rozłożenie zasądzonej od niego na rzecz powoda kwoty na raty.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a konkretnie art.5 kc poprzez jego niezastosowanie;
- naruszenie przepisów postępowania, a konkretnie aty.320 kpc poprzez jego niezastosowanie i brak rozłożenia należności zasądzonej na rzecz powoda na raty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie znajduje uzasadnienia. Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego w tej sprawie, a zatem – zgodnie z art.505¹³ § 2 kpc – ogranicza się jedynie do przedstawienia podstawy prawnej wyroku.

Powód jest nabywcą wierzytelności uprzednio przysługującej uprzednio (...) Bank S.A. w W. w związku z brakiem spłaty przez pozwanego J. G. kredytu bliżej opisanego w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Bank udzielający kredytu (wierzyciel) miał prawo i to bez zgody dłużnika (tu pozwanego) przenieść swoją wierzytelność na rzecz osoby trzeciej (tu powoda), gdyż nie sprzeciwiało się to ani ustawie, ani treści umowy kredytowej zawartej z pozwanym czy właściwości zobowiązania (w ujęciu art.509 § 1 kc). Wraz z wierzytelnością przeszły na nabywcę (tu powoda) wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki (jak stanowi art.509 § 2 kc). Pozwany (dłużnik) został zawiadomiony o przelewie wierzytelności na rzecz powoda (okoliczność niekwestionowana). W tym stanie rzeczy powód miał prawo domagania się od pozwanego, by ten zapłacił dochodzoną należność.

Dochodzenie przez powoda zapłaty nie było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (w ujęciu art.5 kc). Powód, który nabył wierzytelność wynikającą z niespłacenia długu przez pozwanego i dochodzi jej zapłaty korzysta ze swego prawa zgodnie z jego przeznaczeniem, a pozwany (dłużnik), który zaciągnął zobowiązanie i go nie spłacił nie może bronić się ogólnym stwierdzeniem, że wierzyciel korzysta ze swego prawa w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego. Tej sprzeczności pozwany upatruje w tym, że w 2010r. miał miejsce pożar, wskutek którego utracił dorobek całego życia i rzekomo całą dokumentację dotyczącą zaciągniętego kredytu bankowego, z którym wiąże się dochodzone roszczenie, przez co nie mógł skutecznie dowodzić, w jakiej kwocie wykonał swoje zobowiązanie. Takie twierdzenie pozwanego i zawarta w nim sugestia, że mógł wykonać swoje zobowiązanie wobec poprzedniego wierzyciela (kredytodawcy) w jakiś większym stopniu musi jednak zostać uwiarygodnione. W przeciwnym razie nie może być pozytywnie zweryfikowane, a w sytuacji, gdy powód w piśmie procesowym z dnia 04.06.2014r. wskazał, że pozwany na poczet długu wpłacił jedynie kwotę 140,14 zł (k.18) jest niewiarygodne.

Nie znajduje uzasadnienia także zarzut drugi apelacji. Sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na odpowiednie raty, ale jedynie w szczególnie uzasadnianych wypadkach (art.320 kpc). Sam fakt, że sytuacja majątkowa pozwanego nie jest najłatwiejsza, nie daje takiej uzasadnionej podstawy. Dług powstał już bardo dawno i w tym czasie pozwany nie podjął żadnej próby jego dobrowolnej spłaty. Nie wykazał, że podjął już jakieś działania w celu pozyskania środków finansowych i nie zaproponował jakiegoś rozsądnego planu spłaty, co pozwalałby snuć pozytywną prognozę, że będzie w stanie go zrealizować. W tym stanie rzeczy brak było uzasadnionych podstaw do uwzględnienia jego wniosku w trybie art.320 kpc.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd odwoławczy oddalił apelację pozwanego, jako nieuzasadnioną (na podstawie art.385 kpc w związku z art.13 § 2 kpc). O kosztach postępowania należnych pełnomocnikowi pozwanego za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym Sąd orzekł z uwzględnieniem § 19 i 20 oraz § 6 pkt 4 i § 2 pkt 3 w związku z § 13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. w Dz.U. z 2013r. poz. 461).